

Långt i fjärran är mitt sköna hem

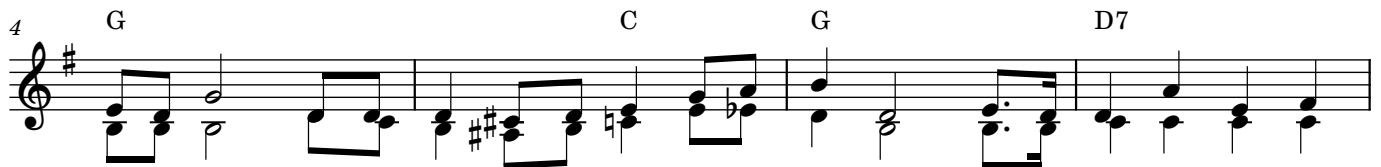
Erik Leidzén

Erik Leidzén

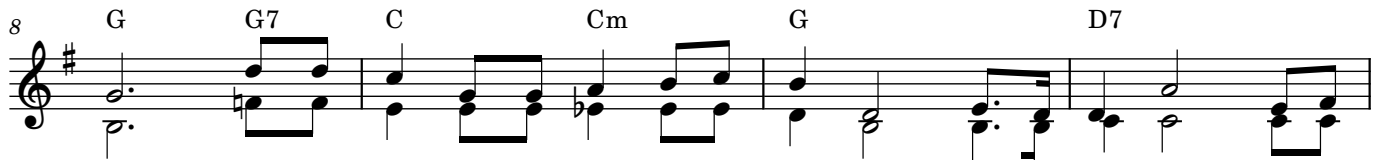
Här en främling och gäst

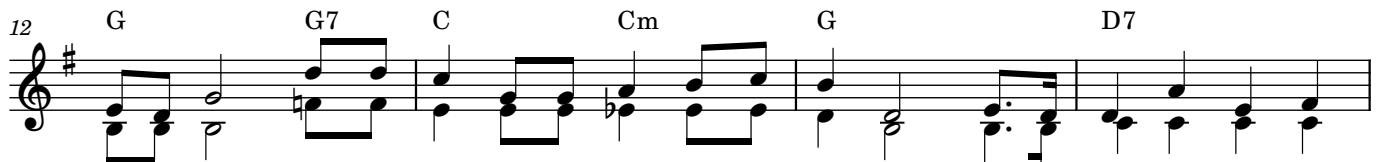
1. Här en främ-ling och gäst är jag vor-den, långt i fjär-ran är mitt
2. Världs-lig ä - ra sin tjus-ning har mis-tat, långt i fjär-ran är mitt
3. Mi - na kä - ra för-hopp-nings-fullt vän-tar, långt i fjär-ran i mitt
4. Bor - tom ök - nar-na, ber - gen och ha - ven, långt i fjär-ran i mitt

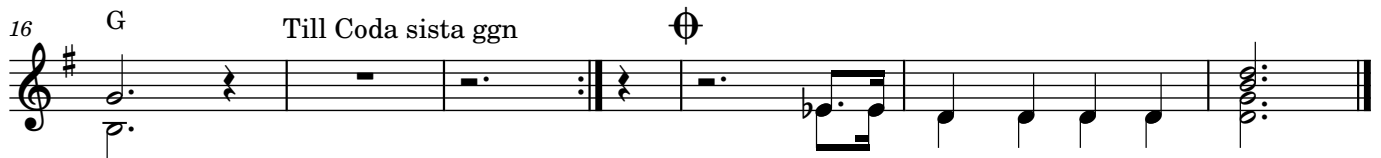
skö-na hem. In-gen ro finns för mig här på jor-den, långt i fjär-ran är mitt
skö-na hem. I min själ des-sa ord sig in - ris - tat: långt i fjär-ran är mitt
skö-na hem. På den gyl - le - ne por-ten de glän-tar, långt i fjär-ran i mitt
skö-na hem, en gång slut - li - gen kas-tar jag sta-ven, långt i fjär-ran i mitt

hem. Hop-pet lyf - ter min håg i-från gru - set, långt i fjär-ran är mitt
hem. Jor-dens guld mig ej läng - re kan blän-da, långt i fjär-ran är mitt
hem Jag vill dit, mås-te dit, får ej hind-ras, långt i fjär-ran är mitt
hem; då det him-mels-ka må - let jag hun-nit, långt i fjär-ran i mitt

skö-na hem, och mitt ö - ga är rik - tat mot lju - set långt i fjär-ran i mitt
skö-na hem, mig be - sjä - lar en tan - ke, en en - da: långt i fjär-ran är mitt
skö-na hem. End-ast där kan min hem-läng-tan lind-ras, långt i fjärr-ran i mitt
skö-na hem och den e - vi - ga vi - lan jag vun-nit, långt i fjär-ran i mitt

hem.
hem.
hem.
hem.

LÅNGT I FJÄR-RAN ÄR MITT HEM.